

Havnar Horn- orkestrur fær gestir

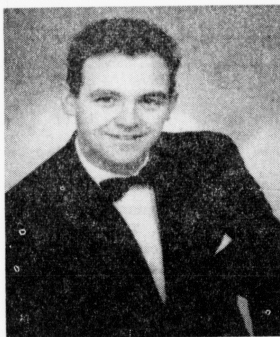
Havnar Hornorkestrur færir í hesum dögum vitjan av hornblástrá-
monnum úr Onglandi — og tað er av teimum metastu.

Tá nýggja skipið hjá W. Holm Jacobsen í dag fer av bakka-
stokki á Skála, spælir Havnar
Hornorkestrur; verður tað bretsín
Jim Shepherd, sum dirigerar
orkestrið. Hann kom 4. apríl,
meðan annar maður, *Clough*,
kemur 14. apríl. Hesir spæla
báðir í einum av Onglands bestu
orkestrum.

14. apríl kemur triði maðurin
— tað er Major *C. H. Jaeger*,
hann verður til 26. apríl og skal
leiða orkestrið, tá tað flaggdag-
in 25. apríl skal spæla í Havn.
Í samband við hesar vitjanir
hefur orkestrið fleiri konsertir
og ætlanin er 30. apríl at hava
eina hornblástrástevnu í Vest-
manna, har flestu av horn-
orkestrum í Føroyum koma
at luttaka.

Ætlanin hjá Havnar Horn-
orkestri at hava konsertir í
kommunuskúlaauluni 16. og 17.
apríl og útikonsertir 2. páska-
dag og 18. apríl. Og teir frem-
mandu koma allir at luttaka í
hesi konsert.

60. ÁR. — Í morgin, 7. apríl fyllir
Sigfried Skaale, borgarstjóri í Havn
60. Hann er staddur umboð á
»Kronprinsinum« á veg til Íslands.

Jim Shepherd

FELAGSFUNDUR Í HAVN

Suðurstreymoyar Javnaðarfelag
hevdði samkomu seinasta leygardag.
Sýndur varð filmurin »Med disse
hænder«, ið visti, hvussu fagfelags-
rørslan í Amerika frá fyrst í 1900
til í dag herur vaksid seg sterka.
Sera áhugavert at siggja.

Siðan vvar fritt orðaskifti, nóg-
vur limir høvdu orðið og talaðu um
flokksmál.

Fundarsamtykt

A fundi í Sosialistiskum
Ungmannafelag 28. mars í
Havn, var dyggiliga tikið
undir við rættvísiskravi javn-
aðarmanna víðvikjandi lög-
festan og hækkan av gald-
andi lærlingaløn, og upp-
skotinum viðv. skattafrælsi
fyri inntøkur niðanfyrri kr.
6000.

Munandi eigur nú at verða
bøtt um kor lærlinga og
gerst hetta best við at
nevndu uppskot javnaðar-
flokksins fáa undirtøku og
vælvild frá øllum flokkum
tingsins.

Brimgardur og atløgu- bryggju í Skálavík

Føroya løgting hefur veitt
okkum studning til bátahyl, og
tað eigur tingið stóra tøkk upp-
borna fyri.

Tó má sigast, athenda sak má
vera skeivt fyri komin, tá einki
verður nevnt um studning til
leigjan av brimgarði og bryggju
inn við garðinum, tí hetta má
gerast; tað má arbeiddast so,
at skip sum Smiril og Ísborg
kunnu leggja at í øllum hampu-
ligum líkindum. Somikið meir,
sum vit eru komnir so væl á
leið við hesum, at t. d. skip sum
Ísborg og Boðanes og onnur við
hava lagt at her sum er í lög-
narlikindum.

Er adressan, ið var umborin
her, skild so, ella skrivað so, at
góðir menn á tingi hava fingið
ta uppfatan av henni, at einki
skal gerast við leigjan av garð-
inum, so er hetta móti mangans
vilja sum sett navn sítt hava á
hana.

Ti skulu J. P. Davidsen og
Frederik Hansen hava alla æru
fyri, at teir vilja fáa góðar menn
á tingi at rætta hetta mistak,
og vilja hava menn at ganga
okkara sera góða sóknarstýri á
móti, ið just hefur biðið um
beði leigjan av garðinum og
um bátahyl innanfyri.

Tað vil so stór rúgva koma
upp, tá sprongt verður, út fyri
hýlinum, at hetta vil ligga sera
væl fyri at brúka hetta grótið
til ifyllu í garðin.

Ein skilamaður sum skiparin
á Skarvasteini segði við meg,
seinast hann lá her við skipi
sínum, at fingi vit garðin longd
an, so vildi tað bota ómetliga
nógv um líkindini at leggja at
her, hann tók til, at tað vistu
eingir betri enn Hvalbingar, av
egnum royndum, og hvat týd-
ning tað hevði fyri eina bygd.

Ti heita vit á allar góðar
kreftur á tingi um at vera okk-
um til vildar, harvið byggja

KROSSURIN

Føstutíðin er ein dýpur tíð;
tað er, sum um tað bert er
myrkur at siggja. Vit hava í
føstuni viku aftaná viku fylgt
við pinslusuðu várs Harra Jesus
Krists, og nú eru vit komin inn
í ta stillu vikuna. Brátt er langa-
friggjadagur, latum okkum tí
her dvølja eitt sindur við kross-
in. —

Øll norðanlondini hava í
teirra fløggum ein kross. Hesir
krossar symbolisera, at tjóðirnar
her hava ein felagsskap. Hesin
felagsskapur byggir á grundvøll-
in Jesus Kristus. Í mongum lut-
um eru norðanlondini lík. Í máti
og mentan og á annan hátt eru
tey nær skyld, og á nógvum
okkum er góð samvinna teirra
millum; men tað er, sum um
krossurin í tjóðarmerki teirra
ber vitni um, at um tey ikki
seta álít teirra til hann, ið er
harri og kongur yvir øllum, so
vil felagsskapur teirra vera til
fánýtis og ganga til grundar.

Men boðskapurin um krossin
fevnir um meira enn norðan-
londini, hann fevnir um allan
heimin. Tað verður ofta sagt,
at hann ella hon hava fingið ein
kross at bera, og soleiðis er tað
veruliga, øll hava fingið ein
kross. Tað kann vera sjúka,
sorg, sakn ella ein framtíðar-
dreymur, ið vit høvdu um
okkum sjálvi, men sum ongan-
tíð varð til veruleika, ella tað
kundi vera okkurt annað. Jesus
sigur eina staðni soleiðis: »tann,
ið ikki tekur upp kross sín og
fylgir mær eftir, er mær ikki
verdurur.« Hetta kann tykjast
at vera hørð tala; men tann, sum
tekur krossin upp og fylgir
Jesusi, hann vil eisini merkja,
at við Jesusi er krossarbyrðan
lött at bera. tí at Jesus hefur
slóðað vegin fyri okkum.

Týðningarmiklasta merki fyri
mannaættina er krossmerkið, tí
á einum krossi var tað, at
Frelsari heimsins mátti lata liv.
Á krossstrænum úti á Gølgata

heyggi bar Jesus alla heimsins
synd. Langafriggjadag varð
gengingur Jesu her á foldum
fullfóddur.

Jesu liv her á fold var ikki
dansur á rósum; nei, hann fekk
at kenna nógvan mótgang í sin-
um livi her, og tá ið á stóð,
sviku eisini hansara egnu hann,
teir, sum hann elskaði. Við toli
bar Jesus alt. Eisini krossar-
byrðuna bar hann við allari
syndini, og so nógv nivdi henda
byrða hann, at hann rópaði:
»Gud mín! Gud mín! Hvi fórt
tú frá mær?« Tað kann mangan
siggja myrkt út í livi okkara,
men so myrkt, sum tað hin
langafriggjadagin var hjá Guds
soni, at eisini faðirin fór frá
honum, tað verður tað ikki hjá
okkum.

Í øllum myrkrunum á Gølgata
lýsir ein ljóslæma, tá ið Jesus
sigur, »tað er fullgjørt.« og
páskamorgun verður henda ljós-
glæman til eitt bjart ljós, sum
lýsir um allan heiminn. Fyri
apostlarnar hava tey páskini, tá
ið Jesus lat liv sítt, verið merkt
av sorg; men páskamorgun fyllti
gleðin teirra hjortur, tá sagt
varð: »hann er upprisin«. So-
leiðis fyllir gleðin eisini men-
niskjahjótur í dag, gleðin yvir
at fáa loyvi til at vera Jesu tæn-
arar her á foldum; tí hann gav
apostlunum og okkum tey boð:
»Farid út og gerið øll fólkaslog-
ini til lærusveinar mínar, við tað
at tit doypa tey til navns fæðir-
sins og sonarins og hins heilaga
anda, og við tað at tit læra tey
at halda alt tað, ið eg havi boðið
tykkum. Og si, eg eri við tykk-
um allar dagar til veraldar
enda.« (Matt. 28. kap. 19—20).

Jesus vil ikki, at menniskju
skulu glatast, men at tey skulu
arva hansara ríki. Vit, menn-
iskju, eru skapað við einum fri-
um vilja, og soleiðis verður tað
okkara vilji, ið kemur at av-
gera, um vit skulu arva himmi-
ríkið. Ynski mitt er, at Jesus má
verða stórir fyri okkara fólk
og einstaklinginum, so at vit
vilja tena honum í anda
og sannleika, og at okkara dagliga
liv má bera vitnisburð um frels-
aran Jesus Kristus. —

Guds friður hvíli yvir fólk
okkara hesi páskir og í kom-
andi dögum.

Skálavík, 3. apríl 1966.

Viggo Dalsgaard.

G. Z.

HUGSA TYGUM UM AT FERÐAST
— TOSID FYRST VIÐ

faroe airways

SÖRVÁGUR 103

Fimleikakapping

Týsdagin 29. mars var ein-
staklingakapping í fimleiki í
fimleikarhøllini hjá kommunu-
skúlanum í Havn.

Tey, ið kappaðust, vóru
gentur og dreingir 12—14 ár.

Vinnari í gentudeildini varð
Jórun Mortensen, hon fekk ein
steyp til ognar.

Men hjá dreingjunum varð
sera spennandi, og ikki fyrr enn

siðsta lopið var lopið, varð av-
gjørt hvør av teimum báðum
Gutti Guttesen ella *Borge M.*
Persón, ið var bestur. Men við
einum frálíkum floglopi fekk
Borge (Manne) Persón fyrirun-
in og vann.

Vit ynskja teimum báðum til
lukkú og vóna, at tey halda á
við at iðka fimleik.

Bill.

Jórun Mortensen og Manne Persón, vinnarar av ein-
staklingakappingini, og í miðjuni *Kaj Age Troest*, for-
maður Havnar fimleikarfelags.